

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3903).

Sagen sattes under Forhandling.

Thomas Larsen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at foretage en Ændring i den store Jernbanelov af 1908, for saa vidt angaar den foreslaaede Bane fra Hornbæk til Gilleleje, saaledes at der til Bygningen af denne Bane bliver ydet et Bidrag af Statskassen af 200,000 Kr., hvilket ikke var Forudsætningen ved Jernbanelovens Vedtagelse. Den Gang var det nemlig forudsat, at denne Jernbane skulde bygges uden Tilskud fra Staten. Imidlertid har Forholdene artet sig saaledes, at det ikke vil være muligt for de interesserede Kommuner at skaffe den til Banens Anlæg nødvendige Sum til Veje. Banen skal jo gaa langs med Kysten, og dette har naturligt medført, at Kommunerne ikke i samme Grad er interesserede i at yde Tilskud til dens Anlæg, som hvis den skulde gaa længere inde i Landet. Man har derfor fra den interesserede Egn andraget Statskassen om at yde Tilskud til Anlæg af Banen, og dette er begrundet dels med, at Staten er Grundejer i den paagældende Egn og saaledes vil have Fordel af Banens Forlængelse til Gilleleje, dels med, at Staten ejer Halvdelen af Helsingør—Hornbæk-Banen og vil være interesseret i den større Trafik paa denne, som kan ventes, naar Hornbæk—Gilleleje-Banen bliver bygget, en Trafik, der antagelig vil give et større Overskud, end Hornbæk—Helsingør-Banen nu giver. Af Hensyn til ærede Medlemmer, som ikke kender Forholdene nøjere, skal jeg oplyse, at det Areal, som Staten ejer lige Nord for

Hornbæk langs Kysten, udgør en smal Strimmel, hovedsagelig Sandjord, der er bevokset med noget Krat. Paa disse Arealer er der begyndt en Villabebyggelse, som imidlertid nu er standset, idet man allerede har bygget et langt Stykke ud fra Hornbæk Station, og de, der bygger derude, er jo ikke glade ved at have alt for langt fra deres Villaer til Station. Der er ikke Tvivl om, at naar Banen bliver ført videre til Gilleleje, vil man igen begynde at bygge derude, thi Aeralet ligger dejligt ned mod den aabne Strand og danner ideelle Villagrunde. Ligeledes har Staten oppe ved Gilleleje et Areal, hvis Størrelse ogsaa er angivet i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, og som sikkert vil faa forøget Værdi, naar Banen bliver gennemført til Gilleleje.

Det er saaledes efter min Opfattelse et fornuftigt Lovforslag, den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat, og jeg kan ikke andet end anbefale dets Gennemførelse. Det vil ikke være nødvendigt for mig at udbrede mig om dette Spørgsmaal, for hvilket der i Hovedsagen er gjort Rede i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, som jeg i alt væsentligt kan tiltræde. Jeg skal kun tilføje, at Sagen ikke er mig ukendt, idet der ogsaa i den Tid, jeg var Minister, blev forhandlet med Ministeriet for offentlige Arbejder om dette Spørgsmaal. Den Gang forelaa der ogsaa Andragender fra den paagældende Egn om det omhandlede Tilskud. Af Ministeriet for offentlige Arbejder blev der ført Forhandlinger om Sagen med Finansministeriet og Landbrugsministeriet, og paa Sagens første Stadium undersøgte jeg Forholdene paa Stedet og saa vidt mig bekendt tog ogsaa Landbrugsministeren og Finansministeren ud for at se paa Pladsen og bedømme, hvilken Betydning man kunde antage, Banen vilde have for de Arealer, Staten ejer. Da jeg paa Grundlag af de Forhandlinger, jeg den Gang havde ført med mine Kolleger, har givet Andragerne Tilsagn om min Medvirken til at søge en passende Støtte hos Staten til dette Baneanlæg, er det en Tilfredsstillelse for mig, at den nuværende højtærede Minister har fremsat dette Lovforslag. Selvfølgelig kan der blive Enkeltheder at tale om under Sagens senere